

یک مورد اسکن پروفیوژن میوکارد پس از تزریق درون سیاهرگی دی پیریدامول

دکتر عیسی نشاندار اصلی*

خلاصه

اسکن تالیوم-دی پیریدامول در طب هسته‌ای یک شیوه نسبتاً بی خطر و دقیق است که برای مطالعه وضعیت جریان خون عضله قلب در بیمارانی که به علی قادر به انجام اسکن تالیوم باورزش نیستند، به کار گرفته می‌شود (۵، ۶، ۷ و ۸). زنی ۵۱ ساله با علائم بالینی بیماری عروق اکلیلی در بیمارستان طالقانی تحت اسکن تالیوم پس از تزریق سیاهرگی دی پیریدامول قرار گرفت. در نماهای متعددی که از عضله قلب تهیه شد کاهاش برگشت پذیر جریان خون در دیواره‌های خلفی طرفی، بین بطنی (septum) و به طور مشکوک (equivocal) در دیواره تحتانی مشاهده گردید. در آنژیوگرافی رگهای اکلیلی که بعداً از بیمار بعمل آمد، تنگی عروق اکلیلی نزولی-قدامی (L.A.D)، چرخشی و اکلیلی راست (R.C.A) به ترتیب با نسبتها ۷۰، ۹۵ و ۵۵ درصد ثابت گردید.

مقدمه

پتانسیم عمل می‌کند و توزیع اولیه آن در یاخته‌های میوکارد با میزان جریان خون بستگی مستقیم دارد (۱۹ و ۲۰). این مطالعه بالینی در دو مرحله صورت می‌گیرد: در مرحله اول تحت عنوان تحریک (stress)، میزان جریان خون عضله قلب افزایش داده می‌شود و سپس با مرحله دوم تحت عنوان استراحت (rest) مقایسه می‌گردد (۱۹ و ۲۰). غالباً از ورزش به عنوان یک محرك فیزیولوژیک برای افزایش جریان خون عضله قلب استفاده می‌شود. و چون این افزایش جریان خون با سطح ورزش نسبت مستقیم دارد، برای تحریک حداکثر افزایش جریان خون عضله قلب، انجام حداکثر ورزش الزامی

مطالعه بیماری عروق اکلیلی در طب هسته‌ای توسط تالیوم از سال ۱۹۷۷ میلادی آغاز گردید و در حال حاضر، به علت بی خطر و غیر تهاجمی بودن برای بررسی جریان خون عضله قلب رایجترین شیوه محسوب می‌گردد (۲، ۱۹ و ۲۰). عنصر تالیوم، همانند

* استادیار بخش طب هسته‌ای مرکز پزشکی آیت‌الله طالقانی
دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

دیواره‌های عضله قلب معرف بیماری در عروق اکلیلی مشروب کننده آن محل خواهد بود (۱ و ۲).

معرفی بیمار

بیمار زنی ۵۱ ساله است که به علت درد شدید و ناگهانی قفسه سینه و با تشخیص آنژین صدری ناپایدار (unstable angina) در بخش مراقبتهای ویژه قلب (CCU) بستری گردید. وی سابقه دردهای جلو سینه‌ای را در هنگام فعالیت از ۴ ماه قبل ذکر می‌کرد که با استراحت بهبود می‌یافت. ولی اخیراً حتی در هنگام استراحت گاهی دچار درد می‌شده است. سابقه بیماری قند و مصرف متناوب قرصهای ضد بیماری قند را ذکر می‌کرد. در معاینه قلبی سوقل سیستولیک ۱/۷۱ و کانون میترال و ۴/۶ شنیده شد. در الکتروکاردیوگرافی، مسطح شدن قطعه ST در لیدهای III و AVF مشاهده گردید. در آزمونهای پاراکلینیکی، آنژین‌های قلبی و سایر فراسنج (پارامتر)‌های خونی در حد طبیعی گزارش شد. پس از آن بیمار به بخش قلب متصل گردید و به علت ناپایدار بودن درد آنژینی و عدم توانایی در انجام ورزش، اسکن تالیوم - دی‌پیریدامول درخواست گردید.

این اسکن، مطابق آنچه قبل ذکر شد، در مراحل مختلف به عمل آمد. هنگام تزریق دی‌پیریدامول بیمار در قفسه سینه احساس سنگینی و فشار نمود. مقایسه نماهای اولیه و تأخیری اسکن، کاهش برگشت پذیر اکتیویتی (معرف کاهش برگشت پذیر جریان خون میوکارد) را در دیواره‌های خلفی طرفی و بین بطنی و به طور مشکوک (equivocal) در دیواره تحتانی نشانداد.

در الکتروکاردیوگرافی، پس از تزریق دی‌پیریدامول تغییر محسوسی مشاهده نشد. بیمار با تشخیص احتمالی گرفتاری متعدد عروق اکلیلی تحت آثیوگرافی قرار گرفت که نتیجه آن به شرح زیر است:

(۱) تنگی سرخرگ اکلیلی راست (R.C) به میزان ۵۵ درصد؛
(۲) شریان نزولی - قدامی (L.A.D) بلا فاصله پس از انشعاب دیگونال ۷۰ درصد تنگی داشت؛

(۳) سرخرگ چرخشی (Circumflex) قبل از دومین O.M دچار ۹۵ درصد تنگی بود.

بیمار با تشخیص قطعی گرفتاری سه رگ اکلیلی، موقتاً با درمان دارویی مرخص شد.

است (۴). در غیر این صورت، حساسیت اسکن تالیوم برای تشخیص بیماری رگهای اکلیلی کاهش خواهد یافت (۵-۷).

در مواردی که در جدول ۱ آمده است به علت محدودیت در رسیدن به حداکثر نصاب تعیین شده در ورزش، از تجویز دی‌پیریدامول که یک گشاد کننده قوی رگهای اکلیلی می‌باشد، به عنوان جانشین ورزش استفاده می‌شود (۸، ۵ و ۹). در این گزارش، انجام اسکن تالیوم با تجویز وریدی دی‌پیریدامول و دستاوردها مورد بحث قرار می‌گیرند.

جدول ۱) مواردی که سبب محدودیت در رسیدن به حداکثر نصاب تعیین شده در ورزش می‌گردد.

- بیماری رگهای محیطی
- بیماری رگهای مغزی
- بیماری تنفسی مزمن
- مسائل مربوط به ارتوپدی
- التهاب مفاصل (در پشت پاها)
- مصرف بعضی از داروها (مسدود کننده گیرنده بتا، مسدود کننده کانال کلسیم)
- عدم توانایی در حرکت
- علائم محدود کننده شدید (خستگی و درد جلو سینه‌ای).

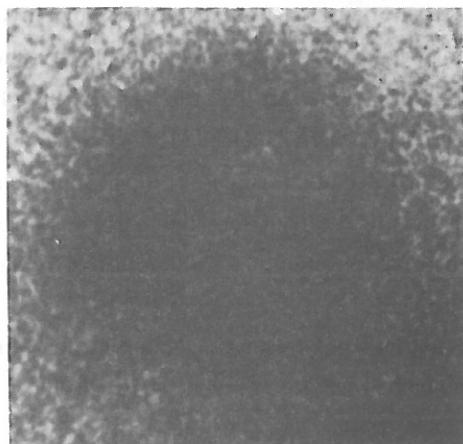
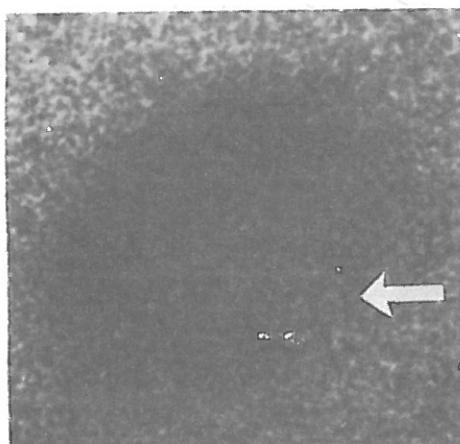
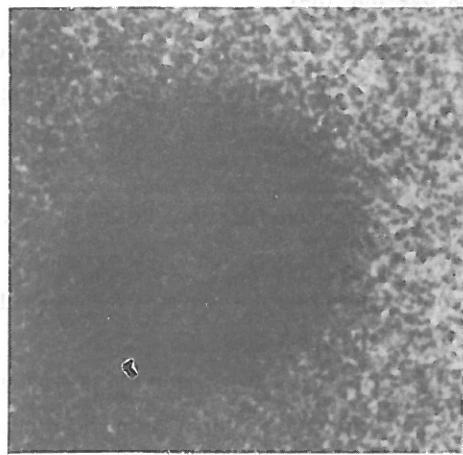
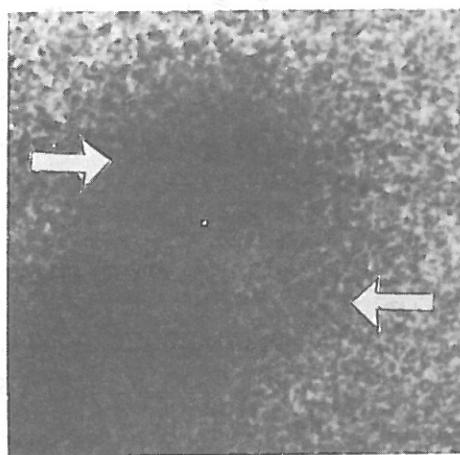
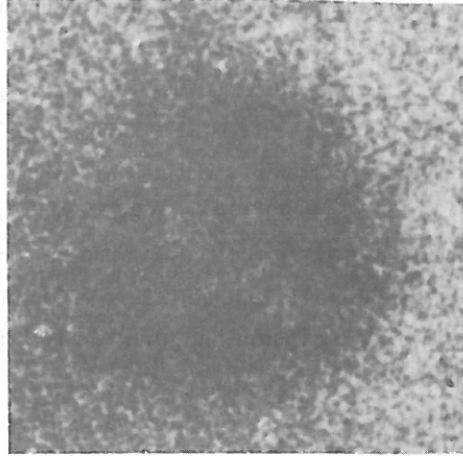
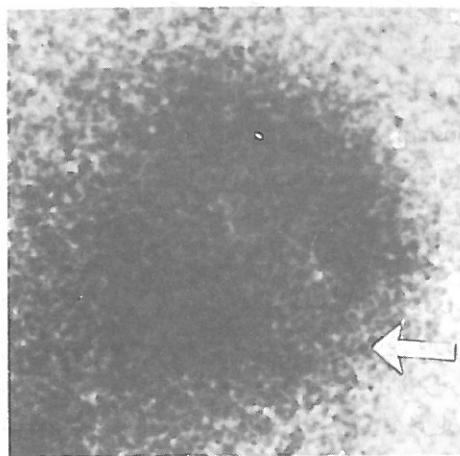
شیوه کار. بیمار باید از ۶-۴ ساعت قبل، ناشتا باشد؛ مصرف کلیه داروهای حاوی گراناتین (Thiofelin) را از ۳۶ ساعت قبل و هرگونه مواد خوراکی کافیین دار را از ۴ ساعت پیش از بررسی قطع نماید (۲). بیمار به حالت طاقباز (supine) دراز می‌کشد و به دستگاه ثبت کننده امواج الکتریکی قلب (مانیتور EKG) وصل می‌گردد و فشار خون کنترل می‌شود. آمپول دی‌پیریدامول به میزان ۵/۶ میلیگرم به ازاء هر کیلوگرم وزن بیمار با ۴۰-۵۰ میلی لیتر نرمال سالین رقيق گشته و به آهستگی، در مدت چهار دقیقه و از طریق سیاهرگ جلوی آرنج تزریق می‌گردد. ۳-۶ دقیقه پس از اتمام تزریق دی‌پیریدامول، ۲-۳ میلی کوری محلول تالیوم ۲۰۱ سیاهرگی تزریق می‌شود. چنانچه هنگام تزریق دی‌پیریدامول، درد جلوی سینه‌ای شدید شد و یا در امواج الکتریکی قلب (الکتروکاردیوگرافیک) اختلال بروز کرد، می‌توان محلول تالیوم ۲۰۱ را زودتر تزریق نمود و سپس برای خنثی نمودن اثر دی‌پیریدامول ۶ میلیگرم (به ازاء هر کیلوگرم وزن) تئوفیلین وریدی تجویز کرد (۱۰، ۲۱ و ۱۱۶). ۳۰-۵ دقیقه پس از تزریق تالیوم ۲۰۱ نماهای اولیه اسکن عضله قلب و ۲۴۰-۱۸۰ دقیقه بعد، نماهای تأخیری گرفته می‌شود. این نماها شامل نمای قدامی، دو نمای مایل چپ (۴۵ و ۷۰ درجه) می‌باشند. با مقایسه اسکن‌های این دو مرحله، مشاهده کاهش برگشت پذیر اکتیویتی در

بحث

دی‌پیریدامول یک ترکیب مشتق از پیریدیمین (Pyridimine) می‌باشد که وزن مولکولی آن ۵۰، ۴ و ۵۰ مولحول در چربی است. در کبد سوخت و ساز می‌شود و از راه صفراء مدفع و به مقدار ناچیز بهمراه ادرار دفع می‌گردد (۱۲ و ۱۳) دی‌پیریدامول یک متنع کننده قوی

نماهای اولیه

نماهای تأخیری

نماهای اولیه و تأخیری اسکن میوکارد پس از تزریق وریدی دی پیریدامول:
نشانه‌ها کاهش برگشت پذیر جریان خون را در دیوارهای مختلف قلب نشان می‌دهند

مراجع

- 1) George M, Segall, Michael J Davis: Variability of serum drug level following a single oral dose of dipyridamol. *J Nucl Med* 29: 1662-1667, 1988
- 2) Jeffrey A, Leppo: Dipyridamole- Thallium imaging, the lazy man's stress. *Test J Nucl Med* 30: 281-287, 1989
- 3) Josephson MA, Brown G, Hecht HJS, Hopkins J, Pierce CD & Petersen RB: Non invasive detection and localization of coronary stenosis in patient, comparison of resting dipyridamole and exercise Thallium 201 myocardial perfusion imaging. *Am Heart J* 103: 1008-1018, 1982
- 4) Holmbergs Serzysko W, Varnauskas E: Coronary circulation during heavy exercise in control subjects and patients with coronary heart disease. *Acta Med Scand* 190: 465-480, 1971
- 5) Gould KL: Non invasive assessment of coronary stenosis by myocardial perfusion imaging during pharmacologic coronary vasodilation. I. *Am J Cardiol* 41:267-277, 1978
- 6) Gould KL, Westcott JR, Albro PC, et al: Non invasive assessment of coronary stenosis by myocardial imaging during pharmacologic coronary vasodilation. II. *Am J Cardiol* 41:279-287, 1978
- 7) McLaughlin PR, Matin RP, Doherty P, et al: Reproducibility of Thallium 201 myocardial imaging. *Circulation* 55: 497-503, 1977
- 8) Albro PC, Gould KL, Westcott RJ, et al: Non invasive assessment of coronary stenosis by myocardial imaging during pharmacologic coronary vasodilation. III. Clinical Trial. *Am J Cardiol* 42: 751-760, 1978
- 9) Leppo J, Boucher CH, Okada RD, et al: Serial Thallium 201 myocardial imaging after dipyridamole infusion. Diagnostic utility in detecting coronary stenosis and relationship to regional wall motion. *Circulation* 66: 549-557, 1982
- 10) Fredholm BB, Persson CG: Xanthine derivatives and adenosine receptor antagonism. *Eur J Pharmacol* 81: 673-676, 1981
- 11) Sylven C, Beermann B, Jonson B, et al: Angina pectoris-like pain provoked by intravenous adenosine in

رگهای اکلیلی است که سبب پرخونی این عروق می شود (۸، ۶، ۵ و ۹).

عدهای از محققین ثابت کرده‌اند که تریک سیاهرگی این ماده سبب افزایش جریان خون اکلیلی به میزان ۳-۵ برابر حالت پایه می‌گردد (۱۴ و ۱۵). سازوکار (مکانیسم) این عمل به علت افزایش درون زای (endogenous) سطح پلاسمای آدنوزین (adenosine) می‌باشد. گروهی از صاحب نظران معتقدند که دی‌پیریدامول با ممانعت از برداشت آدنوزین توسط غشاء گویچه سرخ و یاخته‌های اندوتیال ریه و نواحی دیگر سبب افزایش سطح خونی آدنوزین می‌شود (۱۶) و آدنوزین به عنوان یک متعدد کننده عروق عمل می‌کند. در افراد مبتلا به بیماریهای کرونی تجویز این دارو باعث واکنش غیر مشابه سرخرگهای طبیعی و یا غیر طبیعی (سرخرگهای تنک) می‌شود و همین اثر سبب اختلاف فاحش میزان خون در تصویر برداری ایزوتوپیک بالاتر (۲۰۱)، بصورت اختلاف اکتیویتی بروز می‌کند (۱ و ۲). تجویز سیاهرگی آمینوفیلین سبب مهار اثر دی‌پیریدامول یا آدنوزین خواهد شد. (۱۰، ۲ و ۱۱).

با آنکه استفاده از اسکن دی‌پیریدامول - تالیوم برای بررسی وضعیت عروق اکلیلی همانند اسکن ورزش - تالیوم یک شیوه کاملاً فیزیولوژیک نمی‌باشد؛ مع‌هذا، به علت محدودیت در رسیدن به حداقل سطح ورزش - در مواردی که در جدول قید شده است - استفاده از این شیوه، ارزشی مشابه اسکن ورزش - تالیوم خواهد داشت (۳). اگر چه در مورد اسکن تالیوم پس از تجویز خوراکی دی‌پیریدامول و نتایج مثبت آن گزارش‌های ارائه شده است مع‌هذا، نظر به اینکه میزان جذب از راه لوله گوارش و زمان رسیدن به حداقل میزان خونی این دارو در افراد مختلف، متفاوت می‌باشد، استفاده سیاهرگی آن به این منظور با دقت و حساسیت بیشتری همراه خواهد بود (۱۷ و ۱۸). در بیمار ما، اسکن تالیوم - دی‌پیریدامول کاهش واضح جریان خون دو دیواره عضله قلب و کاهش مشکوک دیواره سرم را مطرح نمود که در آنژیوگرافی اکلیلی تنگی سه رگ مسجل گردید. بنابراین، برای بررسی بیماران مشکوک به گرفتاری عروق اکلیلی - که قادر به انجام ورزش نمی‌باشد - می‌توان از اسکن تالیوم پس از تریک سیاهرگی دی‌پیریدامول به عنوان یک آزمایش قابل اطمینان استفاده کرد.

- healthy volunteer. Br Med J 293:227-230, 1986
- 12) Beisenherz G, Foss PW, Schule A, et al: The fate of 2,6-bis (diethanolamino)-4,8 dipiperidineopyrimido (5,4-d)pyrimodine in the human and animal organism. Arzneim-Forsch 107:307-312, 1960
- 13) Hielsen-Kadsk F, Peterson AK: Pharmacokinetics of dipyridamole. Acta Pharmacol et Toxicol 44:391-399, 1979
- 14) Feldman RL, Nichols WW, Pepine CJ, et al: Acute effect of intravenous dipyridamole on regional coronary hemodynamics and metabolism. Circulation 64:333-344, 1981
- 15) Wilson RF, Laughlin DE, Ackell PH et al: Transluminal subselective measurement of coronary artery blood flow velocity and vasodilator reserve in man. Circulation 72: 82-92, 1985
- 16) Miura M, Tomenago S, Hashimoto K: Potentiation of reaction hyperemia in the coronary and femoral circulation by the selective use of 2,5-bis (diethanolamino)4,8- dipiperidino (5,4-d)pyrimidine. Arzneim, Forschrift 17:976-979, 1967
- 17) Nielsin-Kudsk F, Peterson AK: pharmacokinetics of dipyridamole. Acta pharmacol et al Toxicol 44:391-399, 1979
- 18) Walker PR, James MA, Wilde RPH, Wood CH & Russell Rees J: Dipyridamole combined with exercise for Thallium-201 myocardial imaging. Br Heart J 55:321-329, 1986
- 19) John Harbert, Antonio Fernando Goncalves Da Rocha: Text book of nuclear medicine. II Clinical application 383-403, 1984
- 20) Freeman and Johnson: Clinical Radionuclide imaging. II 479-537, 1984

Neonatal Ovarian Cyst Diagnosed Antenatally by Ultrasonography in Firoozgar Medical Center

Honarbakhsh A, Azizi R, Hatami M
Iran University of Medical Sciences, Shaheed Beheshti University of Medical sciences

SUMMARY

The widespread use of high-resolution, real time ultrasound has enabled physicians to identify a variety of fetal anatomy abnormalities. About 15-25% of fetal diseases can be diagnosed and even treated antenatally.

This is a report of a case with fetal ovarian cyst which has been confirmed with ultrasonography both antenatally and postnatally, and caused intestinal obstruction in

neonate. There is a history of previous ovarian cyst, infertility and goiter in her mother. She got pregnant 2 years after operation of ovarian cyst without any medical treatment. As we know, this is the first report of ovarian cyst in fetus and neonate with previous history of ovarian cyst in mother.

The first performance of myocardial perfusion scintigraphy, post intravenous Dipyridamole injection

Neshandar Asli I
Taleghani Hospital, shaheed Beheshti University of Medical Sciences

SUMMARY

Dipyridamole- Thallium imaging is a relatively safe and accurate method to evaluate myocardial perfusion in patients who are unable to exercise to a maximal exertion (5,6,8,9).

A 51 year-old woman was admitted to Taleghani hospital with clinical symptoms and signs of coronary artery disease.

Intravenous dipyridamole-Thallium scan was

performed in this case. In multiple views obtained from myocardium, reversible perfusion defects of posterolateral, septal walls and equivocally of inferior wall were noted.

On coronary contrast angiography which performed later, 70%, 95% and 55% stenosis of L.A.D, circumflex and R.C.A was confirmed respectively.